

In dit nummer: preektraining voor de lijdenstijd op 27 maart, interview met Hans van der Velden, Jan Sonneveld over de driepuntenpreek, missionaire exposure, Job in De Cloud en meer.

1. Intro - Verbazing

In de media vallen de laatste tijd berichten op over nieuwe bekeringen en toetreders tot de kerk. God blijkt niet alleen 'een optie', maar ook geloofwaardig. Ik denk aan Christoph Vekeman die in *Tot God* zijn weg beschreef, en nu is er een essaybundel van Lieke Marsman, *Op een andere planeet kunnen ze me redden*, waarin ze vertelt hoe ze zich opende voor God. Ze gaf er een prachtig interview over in [De Volkskrant](#), hoe ze leeft met de dood voor ogen en toch hoop heeft. Mijn verbazing over deze mogelijke trend van bekeringen zegt natuurlijk veel over mijn eigen beperkte voorstellingsvermogen en ongelooft.

Ik verbaas me de laatste tijd overigens wel vaker, ook over heel andere zaken. Als de president van onze grootste bondgenoot vertelt wat hij van plan is met de Gazastrook voel ik hoe moeilijk ik het serieus kan nemen. 'Dit meent hij toch niet echt?' Ik weet niet wat dit met jou doet, maar opeens voelde ik dat ik de vooroorlogse kerk en samenleving véél te neerbuigend heb bekeken in hun lauwe reactie op de opkomst van extreme ideologie. Sommige dingen geloof je gewoon niet, terwijl ze voor je ogen gebeuren.

Is dat ook niet wat in de evangeliën gebeurt rondom Jezus? Verbazing en verbijstering zijn vaak de woorden waarmee de reacties op zijn optreden beschreven worden. Men kan gewoonweg niet geloven dat God zó kwetsbaar en menselijk bij ons wonen wil. Of men vindt het zelfs een godslasterlijke gedachte. Dat de liefde voor mensen (mij!) en de wil tot verzoening zó groot zijn van Gods kant, dat Hij ervoor wil sterven, vind ik ook nog steeds onbevattelijk.

Wat zou het mooi zijn als de verbazing en verwondering over wie Christus is, het in onze preken blijven winnen van het gif van de verbijstering van onze tijd. Opdat de Geest een frisse wind waaie door mijn beperkte denkraam. Voor onszelf, de gemeenten die we dienen en met uitstraling naar de wereld.

2. Interview - Hans van der Velden

Wat zou je zeggen als je nog één keer preken mocht? Hans van der Velden (82) ging onlangs bewust zijn laatste keer voor en Nels en ik gingen er met hem over in gesprek. Zodat de ervaring, de wijsheid en vreugde van 50 jaar preken maken vruchtbaar kan worden voor ons die het stokje overnemen en verder dragen. Hij waarschuwde de gemeenten aan de hand van Jeremia 29 zich niet terug te trekken in een verstarrend isolement, maar voluit ín de stad van de mens te staan en de vrede te zoeken. Je leest het interview [hier](#).

3. Trainingen - Gemeentecontact

Leuk om te vertellen is, dat Paul, Kees en ik naast de preektrainingen en studie-achtige ontmoetingen met voorgangers ook veel contacten hebben met plaatselijke gemeenten. Zo belegden we vanuit het team 'Gemeentecontact & Advies' van de IZB een voorgangersochtend in de Betuwe om met elkaar te spreken en te bidden voor een wijze én missionaire omgang met kleine en kwetsbare dorpsgemeenten. Dit soort ontmoetingen zonder agenda, waarin zorgen en hoopvolle verhalen klinken en een gezamenlijk 'wachten op God' geoefend wordt, blijken heilzaam als katalysator van missionair verlangen.

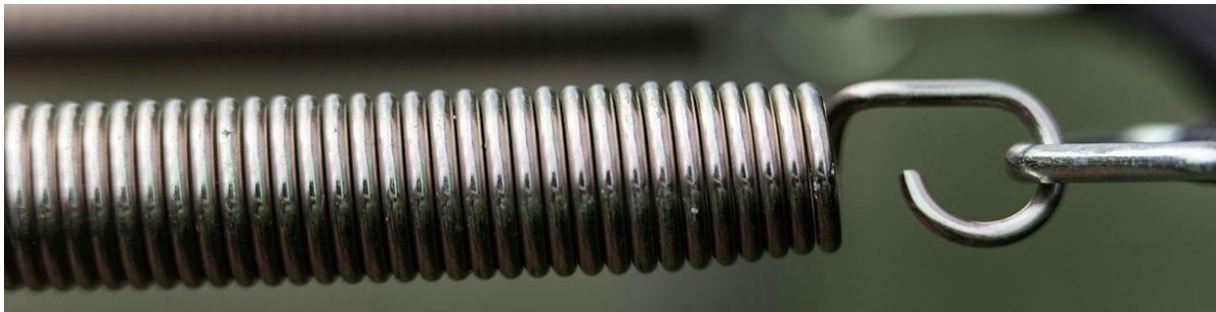
En pas mocht ik met een grote jonge kerkenraad een hele zaterdag vullen over 'geestelijk leidinggeven'. Heerlijk om een dag te spreken over 'leren luisteren' en ze aan de hand van 'Het land van dialoog, dans en duel' wegwijs te maken in wat dat is en hoe dat vruchtbaar kan zijn. Het voelde als een onbetaalbare dag investeren in wijsheid en bezonnenheid. Wat heeft onze tijd dat hard nodig! En binnen de kerk hebben we zóveel bronnen en rijkdom!

Mocht je ons op een werkgemeenschap, kerkenraadsretraite of gemeenteavond willen uitnodigen, dan kijken we graag naar wat mogelijk is. Het helpt ons ook in contact te blijven met de vragen en zorgen van de lokale kerk.

4. Column 'Drie' - Jan Sonneveld

Zelfs de meeste boeiende spreker lukt het niet om alle luisteraars mee te krijgen. In zijn column haalt Jan Sonneveld onderzoek aan waaruit blijkt dat het meestal in drieën is: als een derde van je luisteraars intrinsiek betrokken is, is het al heel wat. Ik vond het ontspannend om te lezen. Rondom preken mogen we best retorisch alles uit de kast halen wat we hebben, maar maakbaar is het nooit. De driepuntenpreek blijft goud. Lees [hier](#) de column.

5. Lezing - Missionaire exposure

Met de predikanten die met hun gemeente een IZB-Focustraject volgen, sprak ik een paar weken terug over “missionair spannende preken”. Hoe breng je het evangelie van Jezus Christus zó ter sprake dat de heiden in ons (gelovig of niet) ervan ophoort en op een nieuw spoor komt? Het veronderstelt dat we ergens in het preekvoorbereidingsproces ook ruimte hebben voor *exposure* – de daadwerkelijke ontmoeting aangaan met de leefwereld van jongeren, geslaagde zakenmensen, vluchtelingen, et cetera, om als het ware van binnenuit te horen en te voelen hoe hun leven echt is en daar niet in karikaturen over te spreken. Daarbij moeten we niet doen alsof we als voorgangers wereldvreemde vogels zijn die nooit de studeerkamer uitkomen, want op allerlei manieren is er natuurlijk contact met echte mensen en met de cultuur. Waar ik voor pleit is echter dat je deze *exposure* ook ambachtelijk en methodisch kunt praktiseren en uitbuiten voor je preek. Lees [hier](#) een korte impressie.

6. Preektraining lijdenstijd: tegen het wantrouwen in

Hoe raken de kruiswoorden van Jezus over overgave aan God aan het moderne levensgevoel van cynisme en wantrouwen? Op de [preektraining voor de lijdenstijd](#) (27 maart) beluisteren we muziek van singer-songwriter Charli XCX en leggen die naast het kruiswoord 'In Uw handen beveel Ik mijn geest'. Van harte aanbevolen.

7. De Cloud - Job

Waarom? Het blijft de eeuwen door een schrijnende en actuele vraag. God en het lijden, we krijgen ze niet bij elkaar. Het is ook voluit een missionaire vraag over de toon van je preken: doe je in je verkondiging recht aan de gebrokenheid en de moeite? Mag die er zijn? Mag de worsteling met God er zijn? En: hoe kom je toch tot overgave aan Christus als je niet alle antwoorden hebt? Over Job preken is nog wel een klus: de schoonheid van de poëzie is een kracht die je snel uit het oog zou kunnen verliezen als je er te veel een rationele theodicee van maakt. De lelijkheid van het leven wordt door Job en zijn vrienden allereerst bestreden met een wonderlijk woordenspel.

[Hier](#) vind je suggesties voor literatuur. (Overigens zijn aanvullingen altijd welkom, we werken eraan ze gemakkelijk via onze site vindbaar en actualiseerbaar te maken.)

8. Allerlei

Om rekening mee te houden in je planning: In het maartnummer tref je een **preekschets voor Pasen** van de hand van Wilbert Dekker (Kampen) over het paasevangelie van Lukas. Hij schreef onlangs een proefschrift over de toespraken in Handelingen, waarin de opstanding een prominente rol speelt.

Als er bijeenkomsten zijn waar collega's zich samen buigen over exegese en preken, dan juichen we dat van harte toe. Vermeldenswaard is de **preektocht** die Karel Bogerd en Marten van Willigen organiseren op 2 april vanuit Jaarsveld rondom vroeg-kerkelijke exegese en het thema 'Gods liefdevolle aansporing Hem te dienen'. [Hier](#) vind je meer info.

Heel interessant lijkt me de lezingenreeks in de Amsterdamse Thomaskerk over '**De eredienst**': nieuwe blikken op oude rituelen. Vier avonden spreken experts vanuit een buitenperspectief: Marc van Oostendorp, hoogleraar Nederlands, over taal; Gerardjan Rijnders, toneelregisseur, over tekstbehandeling en spel; Hans Hoeken, hoogleraar Communicatie, over communicatie; en Paul Post, hoogleraar Rituele Studies, over het rituele. [Hier](#) kun je je aanmelden voor één of meer van de maandagavonden in maart.

We maken hier graag plaats voor jouw tips aan collega's, stuur ze naar areopagus@izb.nl.

Collegiale groet,
mede namens Paul, Nels, Iris, Marieke en Kees,
Teun de Ridder
t.deridder@izb.nl